

VISSENPRAAT

Panagiota
Prokopi

In het aquarium...

"Bravado!" riep Artles.

"Ja, mijn schat?" antwoordde hij.

"Kijk naar ons kleintje!"

"Ja, ik zie het. Je leert hen zwemmen en ze doen het heel goed."

"Nee, nee, daar... de laatste is ook uitgekomen."

"En dan is het... welke hebben we dan?"

"Elk kleur dat ik niet heb, blijk jij te hebben!"

"We zijn kleurrijk en mooi!"

Panagiota Prokopi

Vissenpraat

Аннотация

Het aquarium - vissengesprekken Een zonnestraaltje drong geniepig tussen de grijze flatgebouwen, viel door Mr. Pensatores raam op de vijfde verdieping en lichtte het kantoor van de advocaat helemaal op. Een klein beetje later, als het kantoor en het water in het aquarium op het tafeltje voor het raam waren opgewarmd, vertrok het zonnestraaltje op zoek naar andere ramen. Nog voor een ander zonnestraaltje het kantoor kon bereiken, was er een gerammel met sleutels hoorbaar, de deur van het lege kantoor werd geopend en de advocaat stapte naar binnen en sloot de deur achter zich. Hij wilde het licht aansteken, maar voor hij op het knopje duwde, keek hij naar het raam en realiseerde zich dat hij niet meer licht nodig had dan wat door het raam binnenviel. "Zo, mijn kleine visjes, tijd voor een bezoeker!" zei de advocaat en opende de deur. "Laten we hopen dat deze bezoeker niet verdacht wordt van illegaal vissen en mijn schatjes de stuipen op het lijf jaagt met haar verhalen" fluisterde Bravado tegen Artles. "Wees toch niet zo pessimistisch! Trouwens, onze kinderen zijn te jong om mensen te verstaan." Alle vissen keken naar de deur, nieuwsgierig naar wie zou binnenkomen. "Hallo! Goeiemiddag dan maar..." zei de hoge stem van een slanke vrouw in een grijze rok en een zwart jasje die in het deurgat stond. "Hallo..." zei Mr Pensatore ongemakkelijk toen hij merkte dat de vrouw haar zonnebril nog op had

en dat haar kin beefde terwijl ze haar tranen probeerde te bedwingen. "Mag ik je lastig vallen met mijn echtscheiding?" "Oh..." zei de advocaat, nog steeds afgeleid door de zonnebril, "Natuurlijk, kom toch binnen. Terwijl ze het kantoor binnenstapte, sloot Mr Pensatore de deur achter haar. "Mijn naam is Ticker Lont en ik ben een ontwerper. Mijn man heeft besloten mij te verlaten en dus vroeg ik me af of u mijn echtscheiding kon regelen." "Ik begrijp het. Ga toch zitten." De advocaat wees naar de fauteuil die het verst van het aquarium af stond, maar ze negeerde hem en ging zitten waar hij net nog zat. Aangezien hij niet naast zijn dierbare visjes kon zitten, nam hij plaats aan zijn bureau. Hij haalde een nieuw vel papier uit een doos en nam zijn pen om alle belangrijke informatie te noteren over de zaak van de vrouw. "Zo, Mrs Lont, u zei dat u een ontwerper bent?" vroeg Mr Pensatore terwijl hij probeerde onopgemerkt te kijken naar het aquarium om te zien of het laatste ei al was uitgekomen. "Ja, ik ontwerp circuspoppen. Ik heb een atelier in het dorp waar ik ben opgegroeid, niet ver hier vandaan. Ik ben van plan daarheen terug te keren als we hier klaar zijn. Ik ben namelijk alleen voor mijn man naar de stad gekomen, Mr Pensatore, maar nu hij me verlaten heeft, heb ik geen reden meer om hier te blijven. U moet begrijpen dat..." ze aarzelde. "Wat?" Mrs Lont had gemerkt dat de advocaat naar het aquarium keek en automatisch keek ze nu ook. "Oh... wat een mooi aquarium... en wat een mooie vissen!" zei Mrs Lont terwijl ze haar zonnebril afzette. "Je bent net vader geworden!" "Sorry dat ik wat afgeleid ben... Deze vissen houden mij al drie jaar gezelschap en vandaag is een erg belangrijke dag voor hen." "Oh, nee, u hoeft zich niet te verontschuldigen. Ik zou mijn verontschuldigen moeten aanbieden aan de vissen omdat ik ze niet had opgemerkt toen ik binnenkwam. Ze zijn zo indrukwekkend dat ze het niet verdienen dat iemand ze negeert! Ik ben zo verdrietig sinds

mijn man me verliet dat ik op niet veel let om me heen.” Mrs Lont keek de advocaat aan en hij keek onderzoekend naar haar rode, betraande ogen. ”Hebt u zelf vissen, Mrs Lont?” vroeg hij om haar even van haar scheiding af te leiden. ”Ja! In het dorp is er een kleine vijver bij mijn huis en toen ik daar nog woonde, ging ik vaak vis vangen in de zee die ik dan in de vijver uitzette. Op een bepaald moment raakte de vijver echter zo vol dat ik moest stoppen er nieuwe vissen in te stoppen want ik had geen tijd om ze allemaal eten te geven! In het aquarium...”

”Kijk, Bravado, de mevrouw glimlacht nu in plaats van te huilen. Ze moet erg veel van haar vissen houden!” zei Artles terwijl ze Mrs Lont aankeek. ”Als ze even veel van haar man had gehouden als van haar vissen, dan had hij haar misschien niet verlaten,” zei Bravado, trots dat hij zo'n slim idee had. ”Vergeet niet dat sommige vissen... ik bedoel... mensen... egoïstisch zijn!” Artles had zich gehaast om hem een standje te geven, maar ze raakte even niet uit haar woorden en dus kwam er geen reactie op haar opmerking. In het kantoor... ”Vertel eens, hoe ben je beginnen poppen ontwerpen?” vroeg Mr Pensatore, ”Ik denk dat ik nooit eerder een poppentwerper heb ontmoet.”

Panagiota Prokopi
Vissenpraat
Uitgeverij: Tektime

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.